

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 3 października 2011 r. — Deutsche Umwelthilfe e.V. przeciwko Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-515/11)

(2012/C 32/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deutsche Umwelthilfe e.V.

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 pkt 2 zdanie drugie dyrektywy 2003/4/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG należy interpretować w ten sposób, że organy lub instytucje pełnią funkcje o charakterze ustawodawczym także wówczas, gdy czynności prawodawcze organów wykonawczych podejmowane są na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie wydanej przez parlament?
- 2) Jeśli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: Czy takie organy lub instytucje nie są objęte pojęciem „organ władzy publicznej” trwale, czy jedynie w odniesieniu do okresu do momentu zakończenia procedury prawodawczej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 41, s. 26.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel te Antwerpen (Belgia) w dniu 7 listopada 2011 r. — Pelckmans Turnhout NV przeciwko Walter Van Gastel Balen NV i in.

(Sprawa C-559/11)

(2012/C 32/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pelckmans Turnhout NV

Strona pozwana: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy otwarcie przez przedsiębiorcę sklepu przez siedem dni w tygodniu i reklama tychże godzin otwarcia stanowi działanie przedsiębiorcy, jego zaniechanie, sposób postępowania, oświadczenie lub komunikat handlowy, w tym reklamę i marketing, bezpośrednio związane z promocją, sprzedażą lub dostawą produktu do konsumentów, a w związku z tym praktykę handlową w rozumieniu dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym⁽¹⁾?
- 2) Czy dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym [...] lub inny przepis prawa Unii Europejskiej, taki jak art. 34, art. 35, art. 49 bądź art. 56 TFUE stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak art. 8-14 Wet van 10 november 2006 betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening [ustawy z dnia 10 listopada 2006 o godzinach otwarcia obowiązujących w sektorze handlowym, rzemieślniczym i usługowym], które — z zastrzeżeniem pojedynczych wyjątków wskazanych w tej ustawie — zobowiązują przedsiębiorców do wyboru dla sklepu jednego dnia odpoczynku w tygodniu, w świetle okoliczności, że w ten sposób przedsiębiorcy zakazuje się tak po prostu otwarcia swojego sklepu przez siedem dni w tygodniu i to bez względu na skutki, jakie zakaz ten ma, bądź może mieć dla przeciętnego konsumenta i bez względu na to, czy działanie to, w konkretnych okolicznościach, należy uznać za naruszenie zawodowego obowiązku staranności, bądź nieuczciwą praktykę handlową, jak również bez względu na okoliczność, że przewidziane przez prawo pracy okresy odpoczynku są gwarantowane pracownikom, nienależenie od tej ustawy, przez inne przepisy prawne?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 22.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 16 listopada 2011 r. — Novartis AG przeciwko Actavis Deutschland GmbH & Co KG, Actavis Ltd

(Sprawa C-574/11)

(2012/C 32/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Novartis AG

Strona pozwana: Actavis Deutschland GmbH & Co KG, Actavis Ltd

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 469/2009⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ochrona dodatkowego świadectwa ochronnego wydanego dla osobnego składnika aktywnego (w niniejszej sprawie walsartan) rozciąga się na formę wykonania, która składa się z mieszaniny aktywnych składników zawierającej wskazany składnik aktywny (w niniejszej sprawie walsartan + hydrochlorotiazyd)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (wersja ujednolicona); Dz.U. L 152, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 21 listopada 2011 r. — DKV Belgium przeciwko Association belge des consommateurs test-achats ASBL

(Sprawa C-577/11)

(2012/C 32/25)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DKV Belgium

Strona pozwana: Association belge des consommateurs test-achats ASBL

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni, po pierwsze, art. 29 [akapit drugi] i art. 39 [ust.] 3 dyrektywy 92/49/EWG⁽¹⁾ i art. 8 ust. 3 [akapit trzeci] dyrektywy 73/239/EWG⁽²⁾, oraz, po drugie, art. 49 i 56 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że zakazują one państwom członkowskim ustanowienia — w odniesieniu do umów ubezpieczenia zdrowotnego niezwiązanych z działalnością zawodową [ubezpieczonego] — przepisów, zgodnie z którymi możliwe jest dostosowanie składki, franszyzy i świadczeń, corocznie w dniu upływu terminu wymagalności składki, wyłącznie:

- na podstawie wskaźnika cen dóbr konsumenckich;
- na podstawie szczególnego wskaźnika lub szczególnych wskaźników w stosunku do kosztów usług objętych prywatną umową ubezpieczenia zdrowotnego [tzw. „wskaźnik medyczny”], o ile i w zakresie w jakim zmiana tego wskaźnika lub tych wskaźników przewyższa zmianę wskaźnika dóbr konsumenckich;
- po uzyskaniu zezwolenia organu administracyjnego, właściwego w zakresie nadzoru nad zakładami ubezpieczeń, o

wydanie którego zwrócił się dany zakład ubezpieczeń, jeżeli organ ten stwierdzi, że stosowanie stawek składek tego zakładu, pomimo dostosowania obliczonego na podstawie wskaźników, o których mowa powyżej, przynosi straty lub może przynieść straty i umożliwi zatem temu zakładowi przyjęcie środków w celu zrównoważenia jego stawek, które to środki mogą obejmować dostosowanie warunków ubezpieczenia.

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L 228, s. 1).
- ⁽²⁾ Pierwsza Dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228, p. 3).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (Portugalia) w dniu 22 listopada 2011 r. — Grande Área Metropolitana do Porto (GAMP) przeciwko Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território i in.

(Sprawa C-579/11)

(2012/C 32/26)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Grande Área Metropolitana do Porto (GAMP).

Strona pozwana: Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território, Comissão Diretiva do Programa Operacional Potencial Humano, Ministério do Trabalho e da Solidariedade Social.

Uczestnicy: Sindicato dos Quadros Técnicos do Estado, Ministério da Saúde, Instituto do Desporto de Portugal (IP)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności przepisy art. 5 — 8, 22, 32, 34, 35 i 56.º rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006⁽¹⁾ z dnia 11 czerwca 2006 r. i art. 174, 175 i 176 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej powinny być interpretowane w ten sposób, że nie dopuszczają wyjątków od zasady terytorialnego kwalifikowania wydatków, to znaczy, że wydatki dotyczące operacji współfinansowanych z funduszy strukturalnych oraz z Funduszu Spójności tylko wówczas są kwalifikowane jako programy operacyjne, jeżeli zostają wykonane w NUTS II objętych przez każdy z tych programów operacyjnych?